

Ernest Shackleton

född 1874, död 1922, irländsk polarforskare. Under sin expedition till Antarktis 1907 utförde han och hans medhjälpare mycket värdefulla geografiska, jordmagnetiska och allmänt geofysiska undersökningar. Bl a bestämdes den magnetiska sydpolens läge. Självs fann Shackleton under en glänsande genomförd släddresa "vägen till polen", som senare forskare kunde dra nytta av.

I boken Gud i vardagen (Verbum) berättar Pehr Edwall en spännande episod från Shackletons sydpolexpedition 1914-16. En redogörelse för denna publicerades 1919. En av Shackletons vänner, Harold Begbie, har tecknat upp ett samtal med honom det året. Det handlade om hur Shackleton, Worsley och Clean gick för att undsätta sina kamrater på Elefantön. Han skriver:

"Tanken på kamraterna drev oss hela tiden framåt under den där isvandringen över fjällen. Kanske hade det varit annorlunda, om vi bara hade haft oss själva att tänka på. Att dö i snön är en smärtfri död, en önskedöd. Men det var hela tiden tanken på kamraterna, som drev oss vidare genom snövinden, över snövidderna. Vi talade inte precis om dem därborta på Elefantön. Vi talade faktiskt mest om våra stövlar. Men hela tiden var kamraterna i våra tankar. När vi äntligen kom fram till valfångarlägret, så tänkte vi inte så mycket på att vi var räddade som på att de var det. Jag kunde inte skriva det där i min bok. Inte heller kunde jag skriva om den fjärde mannen, som var med oss på vår vandring. När vi gick den där trettiosextimmarsmarschen över glaciärerna så tyckte jag ofta att vi var fyra i stället för tre. Jag sade inget om det då. Men efteråt sade Worsley till mig: "Kapten, jag hade en egendomlig känsla av att det var en okänd man med oss hela tiden. Och Clean sade detsamma."

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - BANBRYTARE INOM TÄNKANDE, FORSKNING, SAMHÄLLSORDNING OCH MÄNNISKOVÅRD)